

Hišo bi ji bili želeli bolj polno. — V nedeljo 2. maja je bilo pa gledišče polno; igra „Francozi v Kamniku“ in pa beneficijant gosp. Schmidt sta bila ta večer magneta za občinstvo. Beneficijanta je občinstvo pri nastopu navdušeno sprejelo z gromovitim, dolgim ploskom, dijaki više gimnazije pa s krasnim vencem. Igra „Francozi v Kamniku“ sicer ni Alešovčevih najboljših ena, ker je že stara, a vendar je bil vsak oddelek, pa tudi posamezni prizori, v katerih je izraženo iskreno domoljubje, po občinstvu z gromovitim ploskom sprejeti. Naše občinstvo že vé, kdo mu piše po volji, kdo ne, in se ne briga dosti za okus one peščice „Narodovih“ blaziranih Angležev, ki hvalijo le take igre, pri katerih je gledišče prazno. Predstavljala se igra ni tako, kakor je bilo pričakovati, kajti posamezni igralci še toliko spoštovanja do beneficijanta in občinstva imeli niso, da bi se bili svojih nalog naučili. To leti v prvi vrsti na g. Šušteršiča, čegar krivda je, da prizori med njim in S. Paternostrom, kateri bi z vso umnostjo igrani in dobro memorirani morali imeti velikansk tragičen vspeh, so prišli skoro ob vso vrednost, ob pravi vtisek do poslušalcev, dasiravno se je gosp. Paternoster naučil naloge in jo igral tako dobro, kolikor mu je bilo to s slabim soigralcem mogoče. Tem bolje si je prisvojil nalogo gosp. Schmidt ter jej bil po vsem tudi kos. Gospica Podkrajškova je igrala vrlo, a govorila prenglo, tako da je bila sèm ter tje občinstvu nerazumljiva. Hvalevredno so igrali dalje gospodje Jeločnik sergentea, Juvančič stotnika, Rus župana, dasiravno je bila naloga za-nj vidno pretežka, Eržen brivca; v manjših nalogah so se dobro sukali gospica Ledarjeva, gosp. Volta, Kajzelj in drugi. Gosp. Nolli je bil v nalogi starega zvestega služabnika Pavla popolnoma na svojem mestu. Občinstvo je bilo z igro zadovoljno, dokaz temu obilen plosk, gosp. Schmidt kot beneficijant tudi, tedaj je igra popolnem dosegla svoj namen. Ali po tem na obe strani ugodnem vspehu pa pride „Narodov“ kritikač in razmesari igro — zato, ker je ni pisal nihče drugi ko Alešovec, katerega ima peščica „Narodovih“ piscev že dolgo v želodcu. Ako bi ta reč ne imela zeló resnega pomena in ne bi karakterizirala vse razdirajočih piscev „Narodovih“, ki so preleni in nezmožni, da bi kaj koristnega pisali, bi mi g. Alešovec, kateri si gotovo iz take „kritike“ nič ne stori, rekli: „Prav se ti godi, če te trgajo! Zakaj si pa tako predrzen, da si upaš kaj pisati, če še modrijani „Narodovi“, katerim ti še do brade ne sežeš, nič ne pišejo za domač oder. Čakaj, da bodo oni kaj pisali, potem še le začni, a išči si pri njih poduka.“ — To bi mi rekli gosp. Alešovec, ki je sam že poslovenil in predelal, pa tudi spisal več izvernih iger, nego vsi oni skup, kajti razen njegovih in M. Vilharjevih, ki pa je pisal le manjše igre, dozdej nismo — izvzemši Ogrinčevo eno — videli še od nikogar daljih izvernih iger, dasiravno je deželni odbor celo darila razpisal za-nje. Tedaj niti za plačo ti ljudje ne delajo, in če bi ne izhajalo vsak teden po šestkrat po pol pole „Naroda“, bi nihče ne vedel, da sploh pisati znajo. Pisateljsko društvo, katero so s tako slavo ustanovili, kje je? kdo vé za nj? Kje je Preširnov album? Kje je sploh kaj, kar bi pričalo o njihovi delavnosti, o kateri sami tako radi govoré? Pa naj bi že vse to bilo, ne rekli bi nič; al pri svoji duševni lenobi hočejo še druge od dela odvracati in če bi se jim vse posrečilo, bi po našem gledišči noben petelin že več ne pel. Veseli bodimo, da imamo vsaj nekaj pisateljev, ki skrbé za naš domači odee; če zdaj še ne pišejo po vsem izgledno, bodo že še prišli do čedalje večje popolnosti, ako najdejo priznanje svojega truda in

spodbujevanje po občinstvu. Saj tudi Nemci in drugi narodi niso imeli koj skoncna izglednih gledaliških pisateljev, pa so jih dobili, ker manj dobrih niso zametavali, marveč spodbujevali jih s prizanesljivostjo in dobrotljivostjo. Zdej si lahko zbirajo boljše igre, ker jih imajo dovolj, in zametavajo slabše; tudi mi bomo lahko zbirali med dobrimi in slabšimi igrami, kedar jih bomo kaj imeli; dokler tega ni, moramo hvaležni biti, da sploh kdo kaj dela, zlasti če nima, kakor gosp. Alešovec, nobenega dobička od tega, marveč svoje izvorne igre prepušča beneficijantom brezplačno in ker polnijo njegove igre gledišče, podpira on igralce gotovo bolj, nego vsi „Narodovi“ kritikači, ki imajo za igralce le prazne besede ali pa še celó grajajo njihov „slabi okus“, ker so si igro za benefico zbrali, katero oni že naprej obsodijo, ker jo je pisal Alešovec. — Tedaj povsod le razdirajo ti ljudje, ne zidajo pa sami ničesar. In taki ljudje se imenujejo narodnjake!

— (*Muzikalno zabavo*) lbo napravil jutri 13. t. m. domači orkester pod vodstvom gospoda A. Stöckelna v čitalnični dvorani. Začetek ob 8. uri zvečer, vstopnina 30 kr. brez omejenja radodarnosti. Dohodki so namenjeni za razne stroške tega orkestra. Program šteje 12 jako zanimivih toček.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Cesarjevo potovanje se bliža koncu. Končalo se bo slovesno kakor se je začelo in bilo neprenehoma. Važna za nas je iz tega potovanja novica, da je knez Črnogorski dobil red sv. Štefana in postal lastnik Avstrijskega 29. polka pešcev, ki bo tedaj po njem imenovan. — Vračaje se iz Dalmacije bodo presvitli cesar peljali se 14. t. m. ponoči ob eni skozi Ljubljano, na kolodvoru bo dvorni vlak mudil se le 4 minute. Po listih se bere, da tudi Dunajčani pripravljajo se k slovesnemu sprejemu, najbrže bi radi nekoliko ohladili sijajen vtisek, katerega bodo cesar iz Dalmacije seboj prinesli.

Iz Gradca. — Dijaški in druhalski škandal je zadušen, zdaj se vrše sodnijske preiskave zoper glavne rogovileže, med katerimi je bil celó sin Grškega župana. V disciplinarni preiskavi sta bila dva dijaka iz vseučilišča izključena, več jih je dobilo posvarila. Tedaj se bo vsa ta reč tako polagoma potlačila, da ne bo vse skup nič. Ko bi se bilo pri nas kaj enacega zgodilo in bi se bilo slutilo, da je le eden Slovenec bil zraven, kak brup, kake sodnijske preiskave bi bile!

Iz državne subvencije nakupljena Miricodolska goveda

prodaja družba kmetijska prihodnjo soboto, kakor je bilo v zadnjem listu „Novic“ napovedano, na dvorišču gostilnice „zum baierischen Hof“ na Dunajski cesti blizo kolodvora.

Zadnji čas za izrejevanje svilnih črvičev je!

Družba kmetijska ima še precej izvrstnega semena, ki ga svilorejcem dá po prav mizki ceni. Sezite po njem!

Kursi na Dunaji 11. maja.

5⁰/₁₀₀ metaliki 70 fl. 45 kr.

Narodno posojilo 74 fl. 60 kr.

Ažijo srebra 103 fl. 55 kr.

Napoleondori 8 fl. 88 kr.